

Ավետիս Ահարոնյանի 1920թ. մարտի 19-ի և 23-ի նամակները Լոնդոնից

1920թ. փետրվարի 12-ից անարիլի 10-ը Լոնդոնում տեղի է ունեցել դաշնակիցների վարչապետների և արտաքին գործոց նախարարների կոնֆերանսը, որին մասնակցել են Անգլիայի վարչապետ Դ.Լոյդ Ջորջը, նախարար Զ.Քերգոնը, Ֆրանսիայի վարչապետ Ա.Միլերանը, ԱԳՆ-ի գլխավոր քարտուղար Ֆ.Բերբելոն և դեսպան Ժ.Կամբոնը, Իտալիայի վարչապետ Ֆ.Նիտոնին, նախարար Վ.Սկյալոջան և դեսպան Գ.Ինպերիալին, ճապոնիայի դեսպան Ս.Շինդան: Կոնֆերանսը անցել է Թուրքիայի հետ պայմանագրի ձևավորմանը և փետրվարի 16-ից սկսած մանրամասն քննարկել Հայաստան նորաստեղծ պետության ապագան ու հնարավոր սահմանները: Վերջին հարցը մշակելու համար, փետրվարի 17-ին ստեղծվեց հայկական սահմանների հանձնաժողով, որում ընդգործվել են ֆրանսիացիներ Ա.Կամերերը՝ որպես նախագահ, և Է. ող Ֆլերիոն, այնուհետև գնդապետ Պ.-Օ.Շարդինյին, Անգլիայից Ռ.Վանսիտարտը և փոխ-գնդապետ Ու.Գրիբբոնը, Իտալիայից Կ.Գալլին ու գնդապետ Կաստոլիին (ներկա է նաև Նոգարայի անունը), ճապոնիայից Ի. Յոշիդան և 2-րդ նավակարգի կապիտան Կ.Աննոն: Փետրվարի 21-ին, 26-ին ու մարտի 16-ին այստեղ իրավիրել են Հայաստանի Հանրապետության ու Ազգային պատվիրակությունների ղեկավարներին՝ իրենց կարծիքն արտահայտելու համար: Առաջին հանդիպմանը մասնակցել են Ա. Ահարոնյանը, Պողոս Նուբարն ու Գ.Ղորղանյանը: Ամսի 26-ից ի վեր Գ.Ղորղանյանին փոխարինել է Կ.Պոլսի հայոց պատրիարք Զավեն Տերեհիայանը¹:

Փետրվարի 27-ին հանձնաժողովը ներկայացրել է իր առաջին գեկուցումը, պահանջելով 15-20-հազարանոց բանակի երեք տարվա օժանդակություն, ու նույն իսկ օրը կոնֆերանսում որոշվել է, որ հայկական կողմը ստորագրելու է ապագա պայնագիրը: Նոր երկրի ռազմա-տնտեսական հովանավորությունը հանձնում են Ազգերի լիգային: Իրենց հերթին, մարտի 3-ին Ա. Ահարոնյանն ու Պողոս Նուբարը ներկայացրել են հուշագիրը հայերի 19,1 միլիարդ ֆրանկ կազմող նյութական կորուստների ու նրանց փոխհատուցման անհրաժեշտության մասին: Ու թեև մարտի 4-ին կոնֆերանսը աջակցել է նրանց պահանջին, ֆինանսական հանձնաժողովը իր մարտի 3-ի և 27-ի գեկուցումներում պնդել է, որ պայմանագիրը

¹ Ավելի մանրամասն տես. Ահարոնյան Ա., Սարդարապատից մինչեվ Սեվր Եվ Լոզան: Քաղաքական օրագիր 1919-1927: Եր., ԵՊՀ, 2001, էջ 54-86; Զաւեն արքեպիսկոպոս (Տէր Եղիայեան): Պատրիարքական յուշերս: Վաւերագիրներ եւ վկայութիւններ: Գահիրե, Նոր աստղ, 1947, էջ 330-340, 344-348; Marashlian L., The London and San Remo Conferences and the Armenian Settlement; the Belated Decisions, February-April, 1920. "Armenian Review," Boston, 1977, vol.30, Autumn, p.230-235, 240-250; Մահմուրյան Գ. Պ., Պոլитика Великобритании в Армении и Закавказье в 1918-1920 гг. Бремя белого человека. Ер., Лусакի, 2002, с. 186-201; Է. Յ., Դипломатия Республики Армения в январе-апреле 1920 г., «Պատմա-քանակիական հանդես», Եր., 2007, № 2, էջ 88-95; Օվաննիսյան Ր., Международные отношения Республики Армения 1918-1920 гг. Еր., Տիգրան Մեծ, 2007, с.425-484; նոյնը անգերեն. Novvannian R., The Republic of Armenia, vol.III From London to Sèvres, February - August 1920. Berkeley & Los Angeles, University of California Press, 1996, p.20-70:

փոխհատուցման խնդիր չպետք է պարունակի:

Դեռևս կոնֆերանսի բացման նախօրյակին, դաշնակիցների աշխատանքին հակազդելու համար, հունվարի 21-ից մինչև փետրվարի 11-ը Մուստաֆա Քեմալի ազգայնական իրուսակները հարձակվել են Մարաշի վրա, իրկիզել քաղաքն, կոտորել բնակիչներին, փախուստի մատնել ֆրանսիացիների ստորաբաժանումներին ու մազապուրծ հայերին²: Այդ հարձակման ու երօյա փախու-//109 ստի զոհ է դարձել 18.000 մարդ¹: Մարաշի կոտորածի վերջի օրերին և դիվանագետների գործունեությանը զուգահեռ, փետրվարի 9-ից մինչև ապրիլի 11-ը նույն հարձակումը ուղղվել է Ուրֆայի դեմ, ապրիլի 1-ին սկսվել է Այնթապի ոգորումը²: Որպես արդյունք՝ դաշնակիցները հրաժարվել են Կիլիկիայի սահմաններում նոր հայկական պետության ստեղծելու մտադրությունից, թեև նրանք օգտագործել են այդ առիթը մարտի 16-ին Կ.Պոլիսն գրավելու համար:

Այդ նույն օրը՝ մարտի 16-ին, Գ.Ղորղանյանը հայտագիր է ներկայացրել հայկական «Նահանգների ռազմագրավման մասին»: Նա հայտնել է դաշնակիցներին, որ ՀՀ բանակը ի վիճակի չեր դուրս մղել թուրքական զորքերն Արևմտյան Հայաստանի շրջաններից: Լոնդոնում արդեն բացվել էր Ազգերի լիգայի թեման, ու կոնֆերանսի պահանջով Ա.Ահարոնյանն ու Պողոս Նուբարը 1920թ. մարտի 20-ին հանձնել են այդ կազմակերպության հետ համագործակցելու մասին հուշագիրը:

Ռազմական հանցագործությունների դատապարտման Ժ.Կամբոնի գլխավորած կոմիտեն մարտի 22-ին ներկայացրեց իր որոշումը՝ Օսմանյան կայսրության ողջ տարածքում հայերի կոտորածն իրականացրած թուրքական կառավարությունը ենթակա է դաշնակիցների ռազմական տրիբունալին: Եվ, ի վերջո, մարտի 25-ին, հիմք ունենալով սահմանային հանձնաժողովի ամսի 24-ի երկրորդ գեկուցումը և հետևելով Սայքս-Պիկոյի հիմնադրույթները, կոնֆերանսը Հայաստանին է վերապահել Վանի, Բիթլիսի, Էրզրումի, Տրավիզոնի նահանգների մեջ մասն ու Բաքումի մարզի վրայով ազատ տարանցման հնարավորությունը:

Ներկայացվող փաստաթերը ՀՀ պատվիրակության նախագահ Ա.Ահարոնյանի գեկուցումներն են կոնֆերանսի ընթացքի մասին, հասեա-

² Ականատեսների վկայություններ. Brémond E., La Cilicie en 1919-1920. Paris, Imprimerie Nationale, 1921; Materne Muré R.P., Le massacre de Marache (février 1920). Un épisode de la tragédie arménienne. Bruxelles, Flambeau, 1921 & Cambridge, SAS, 1987; Thibault C., Historique du 412e régiment d'infanterie. Pt.2 Opérations en Asie Mineur. Paris, Charles-//109 Lavauzelle, 1923; Normand R., Colonnes dans le Levant. Paris, Charles-Lavauzelle, 1924; du Véou P., La passion de la Cilicie 1919-1922. 2nde ed. Paris, Paul Geuthner, 1954; Kerr S.E., The Lions of Marash. Personal Experience with American Near East Relief, 1919-1922. Albany, State University of New York Press, 1973; նաև. Սահակյան Ռ.Գ., Թուրք-ֆրանսիական հարաբերությունները և Կիլիկիան 1919-1921թթ.: Եր., ՀՍՍՀ ԳԱ, 1970, էջ 136-141, 148-153, 159-162:

¹ Նույն թիվը 8.03.1920-ին Պառլամենտի Համայնքների պալատում եցրերել է Թ.Պ.Օ.Քոննորը, Շ.Լոյդ Ջոնզը այն իշեցրել է 15.000-ի՝ The Parliamentary Debates, Official Report, House of Commons, 5th series, vol.126, col.894: Հայկական հարց, Հանրագիտարան, խմբ.Կ. Խուլավերդյան, Եր., Հայկական հանրագիտարան, 1996, էջ 185-ում հիշատակվում են 11.000 զոհեր, առանց փախուստի ժամանակ կրած 3.500 հոգու կորուստի:

² Mandelstam A.-N., La Société des Nations et les Puissances devant le Problème Arménien. 2ème ed., Liban, Hamaskaine, 1970, p.396; Kerr S., Op.cit., p.193, 195, 214:

գրած հանրապետության վարչապետ Ա.Խատիսյանին: Վավերագրերում տեղ են գտել քառակուսի փակագծերում ներառված դարձվածքներ: Սրանք այն բառերն են, որոնք վսիտահաբար վերականգնվում են, ելնելով տվյալ ուղերձի բովանդակությունից ու Ա.Ահարոնյանի այլ նամակներում ընդունված արտահայտություններից: Փաստաթղթերում ներ կողմից կատարվել են կրծատումներ, որոնք չեն աճղատում դրանց բովանդակությունը:

N° 1

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՎԻՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅ Ա. ԱՅԱՐՈՆՅԱՆԻ ՆԱՄԱԿԸ ՀՅ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ՈՒ ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾՈՑ ՆԱԽԱՐԱՐ Ա. ԽԱՏԻՍՅԱՆԻՆ՝ ԴԵՍՊԱՆՆԵՐԻ ԵՎ ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾՈՑ ՆԱԽԱՐԱՐՆԵՐԻ
ԿՈՆՖԵՐԱՆՍՈՒՄ ՄԱՍՆԱԿՑԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ**

19 մարտի 1920թ., Լոնդոն

Այս ամսի 9-ին Անգլիայի... [Ֆորին օֆիսի] միջոցով Զեզ շտապով գրեցի քանի մի տեղեկություններ մեր հարցի վիճակի մասին: Այժմ ուղարկում են Զեզ հատուկ թղթատար բժ.[Տ.]Չալյանին¹ և պիտի փորձեն լիակատար պատկեր տալ մեր աշխատանքների և ձեռք բերած արդյունքի... Լոնդոնից ձեզ հեռագրել են փետրվար 21-ին երկու անգամ, այնուհետև փետրվար 23-ին, մարտի 8-ին և 12-ին: // -110 Մեկից բացի, որ դրէկել են պ.Ֆ.Թախթաճյանին² Զեզ հասցնելու համար, մնացած բոլոր հեռագրերը հանձնել են հունական տեղիս դեսպանին, որ շատ սիրահոժար ձևով ընդունել է և Զեզ ուղարկել շիֆրով...

Ինչպես գիտեք Յոռմից Լոնդոն եկա փետրվարի 17-ին, հետևապես ուղիղ մի ամիս է, ինչ այստեղ են: Այս անգամ անգլիական կառավարության ցանկությամբ Լոնդոնում գումարվեց Խաղաղության համաժողովը արևելյան կնճիռը և առհասարակ առկախ մնացած խնդիրները կարգադրելու համար: Առաջին հերթին դրվեց և մեր հարցը: Այստեղ է, սկզբից ի վեր, բնականապես, Պողոս փաշան, երկու շաբաթ առաջ հասավ և Կ.Պոլսի հայոց պատրիարք ս. Զավեն արքեպիսկոպոսը: Ին քարտուղարներից բացի, ինձ հետ են գեներալ Գ.Ղորղանյան³, Օհաննես խան Մասեհյան⁴: Փարիզում թողեցի մեր ընդհանուր քարտուղար պ.Սիմոն Շակոբյանին⁵, որ ստանում է ընթացիկ գրությունները և ինձ հաղորդում կարգադրության համար, իսկ մեր տնտեսական ու ֆինանսական խնդիրները Փարիզում հանձնել են պ.պ.Մ.Աճեմյանին⁶ և Ա.Խանեմյանին⁷: Մի շաբաթ ի վեր Մ.Աճեմյան նույնապես Լոնդոն եկավ և որ մեծապես նպաստեց ինձ մեր բոլոր խորհրդակցությունների ժամանակ:

Խաղաղության համագումարը. - Այս անգամ այսպես կոչված... [Կոնսեյ Սյուլբրեմի⁸] անդամներն են Անգլիայի, Ֆրանսիայի և Իտալիայի առաջին նախարարները, Դ.Լոյդ Ջորջ, Ա.Միլերան և Ֆ.Սիտտի: Երկու շաբաթ առաջ Ա.Միլերան ու Ֆ.Սիտտի մեկնեցին, համագումարը շարունակում է սակայն իր նիստերը արտաքին գործոց նախարարների մասնակցությամբ, այսպիսով այդ ժամանակից ի վեր... [Կոնսեյ Սյուլբրեմի] անդամներն են լորդ Զ.Քերգոն, Ֆ.Բերթելո, Վ.Սկյալոջա նախագահությամբ Դ.Լոյդ Ջորջի... Շայաստանի սահմանները որոշող միջազգային հանձնա-

Ժողովը կազմված է Անգլիայի, Ֆրանսիայի, Իտալիայի և ճապոնիայի երկուսական ներկայացուցիչներից: Այս այս հանձնաժողովն էր, որ մինչև այժմ երեք անգամ մեզ հրավիրել է նիստերին խորհրդակցության ու բացատրությունների համար...

Պետությունների դիրքը մեր հարցի հանդեպ. - Բարեբախտություն եղավ մեզ համար Խաղաղության համագումարի Լոնդոն փոխադրվելը: Սկզբից և այստեղ մեզ համար շատ նպաստավոր մթնոլորտ գտանք: Անգլիական հասարակաց կարծիքը բացորոշ կերպով հակաթուրք, Հայաստանի շահերի պաշտպան հանդիսացավ: Բոլոր թերթերը... գլուխ ունենալով... [«Թայմս»ը - ԳՄ] շատ բուռն ձևով են գրում թուրքերի դեմ և միշտ հօգուտ հայերի ու Հայաստանի... որկեցի ձեզ վերջին մի քանի շաբաթների թերթի կտորներ, որոնք ձեզ լիուլի ծանոթություն կտան անգլիական հասարակաց կարծիքի և առհասարակ այս երկու քաղաքական տրամադրությունների մասին:

Դրա փոխարեն ֆրանսիական հասարակաց կարծիքն ու մամուլը վճռապես ձեռք առավ թուրքերի պաշտպանությունը բուռն եռանդով... Այսպիսով Լա Մանշի երկու կողմերում, նախկին ընդհանուր լեզուն ու տրամադրությունն դարձան բացարձակ հակամարտություն երկու ժողովուրդների մեջ: Բնականապես երկու կառավարությունների քաղաքականություն ևս համապատասխան ընթացք ստացավ: Մինչդեռ Անգլիան հետապնդում է օրինակելի դատի տալ թուրքերին և լուրջ երաշխիքներ ձեռք առնել Թուրքիայի դեմ, զսպելու համար նրա բարբարոս և արյունալի^{*}, ֆրանսիան նրա հակառակ աշխատում է որչափ կարելի է սակավ զրկանքով ազատել Թուրքիան այս կրիզիսից և նրան ապահովել հետագայում կարևոր հողանասեր և քաղաքական այնպիսի վիճակ, որպեսզի բաժան բաժան լինելուց ազատվի... Կ.Պոլսի խնդրում Խտալիան հարեց ֆրանսիայի հայեցակետին, մինչդեռ Հայաստանի վերաբերյալ խնդիրներում նրա համակրությունն ու աջակցությունը մեզ հետ եղավ, Անգլիայի քաղաքականության համաձայն: ճապոնիան շատ գործոն դեր չունի, բայց բոլոր առիթներին, ինչպես հավաստացնում են մեզ, ավելի շուտ Անգլիայի կողմնակից է: Ամերիկան պաշտոնապես չի մասնակցում:

//-111

Անգլո-ֆրանսիական հակամարտություն. Այս հակամարտությունը որ մինչև այժմ խուլ էր և հազիվ նկատվում էր երկու երկրների մամուլի... պարտամ արտահայտություններով, վերջերս ավելի բուռն բնույթ ստացավ ու դարձավ բացահայտ թուրքական խնդրի ու մասնավորապես Կ.Պոլսի խնդրի մեջ...

Այսօր շատ ու շատ են մեծանուն ու խորինաստ անգլիացիներ, ինչպես մեր անզուգական բարեկամներ լորդ Ջեյմս Բրայս⁹ և լորդ Ռոբերտ Սեսիլ¹⁰, Սոլսբերիի որդին, որոնց համար պանթուրանական վտանգը երևայական չէ, այլ իրական և պահանջում են վճռական միջոցներով [իերքել]... հիվանդոտ արտահայտությունները: Անգլիայում հաստատ համոզում են կայացրել, թե քանի Թուրքիան կանգուն է և երիտթուրքերը

* Գոյականը բացակայում է:

Նրա ճակատագրի տերը, Ասիայում խաղաղություն չկա: Այս մշտական կոշմարից ազատվելու միակ միջոցը համարվում է անգլիական քաղաքական անձանց կարծիքով... Թուրքիան դարձնել Ալժիրի կամ Թունիսի նման մի... անարժեք անվանական պետություն: Այս հետևանքին հասնելու համար անհրաժեշտ է նկատվում Թուրքիայից խլել ոչ միայն այն բոլոր գավառները, որոնք թուրքական չեն - Միջագետքը, Արարիա, Սիրիա, Պաղեստին, Կիլիկիա և Հայաստան - այլև քշել թուրքերին Կ.Պոլսից¹¹, որ եղել է ոճիրների և դավերի բուն, վերցնել նրանցից նեղուցները: Այդ չետքուր որ նույնիսկ այն զուտ թուրք հողերը, որոնք պիտի մնան թուրքերին կամ սուլթանին, որպին իրական վերահսկողության տակ, ջնջվի թրքական բանակը և փոխարինվի ժամդարմերիայով, իսպառ վերցվի այսպես կոչված թրքական նավատորմիղը: Ահա մոտավորապես այն ծրագիրը, որին հետամտում է այսօր անգլիական քաղաքականությունը հակառակ հնդիկ մահմեդականների շատ բուռն բողոքներին: Մուստաֆա Քեմալի և իր բանդաների վայրագություններն ու սպառնալիքները ոչ միայն չթուլացրին անգլիական կառավարությունը, այլ ընդհակառակը ավելի ևս հստակորեն ապացուցին հիշյալ քաղաքական հարցերի իրագործման անհրաժեշտությունը: Կիլիկիայի ներ թշվառ հայության վերջին զարհուրելի ջարդն եկավ ել ավելի անրապնդելու այն համոզումը, ...հետևապես ներողամիտ լինելու այլևս տեղիք չկա...

Արհասարակ նկատելի է, որ անգլիական քաղաքականությունն իր բարդ և հեռատես հաշիվների մէջ միշտ նկատի ունի վերածնված ու զորացած Ռուսաստանի կարելիությունը և պիտի ճնշի նրա ապագա ազգեցությունն ու հմայքը Արևելքում... Անգլիայում ամենքը ձգտում են, որ այս պատերազմի հետևանքով նրանց ստանձնած պարտականություններն Արևելքում և Աֆրիկայում այնքան բազմազան ու այնքան ծանր դարձան, որ ռազմական առաջնակարգ կետերի մը կենտրոնների պետք ունին մնալու համար: Կարծում եմ, որ Բաքումի շուրջ չեզոք պետաթյուն ստեղծելու ձգտումը այդ մտահոգության արդյունք է... Այսօր հայկական պետությունը և նրա հետագա կազմակերպումի ու զորացումի անհրաժեշտությունը այս երկրում այլևս հակառակություններ չունի: Չեմ կարծում սխալված լինեմ, թե հայտարարեմ, որ անգլիական հասարակաց կարծիքն ու կառավարությունը պանթուրանիզմի դեմ ծառայող արգելքներից մեկը համարում են անկախ ու զորավոր Հայաստանը...

Հայտնի է, որ... պատերազմի բոլոր ծանրությունը բաժին ընկավ դարձյալ Ֆրանսիային, արդ Ֆրանսիան կարծում է, թե ինքը իր հանձն առած զոհաբերության համաձայն վարձատրություն չունեցավ: Եվ նա աչքը դարձրեց դեպի Սիրիա ու Կիլիկիա. վերջին հողամասում նա իր առջև գտավ հայերին՝ ամերիկյան աջակցությամբ: Այս երևոյթն արդեն առաջին ցրտության պատճառն դարձավ մեր և Ֆրանսիայի մէջ: Ամերիկայի՝ հետ քաշվելով, Ֆրանսիան պահանջեց և Անգլիան ստիպված եղավ զիջել ու դուրս քաշել իր զորքերը Կիլիկիայից, ուր մտան ֆրանսիական ուժերը: Սակայն տնտեսապես քայլայված և ռազմապես հոգնած Ֆրանսիան հնար չուներ անմիջապես նյութական ու զինական մէծ զոհաբերություններ հանձն առնել Կիլիկիա պահելու համար, ուստի նրա

զինվորական ներկայացուցիչները սկսեցին սիրաշահել թուրքերին, որպես ավելի ուժեղ տարր քան հայերը: Արդյունքը մեր աչքի առաջն է քսան հազար հայեր զոհ գնացին այս կարճատև ու ամոթալի քաղաքականության, որ պատմությունը երբեք չի ների Ֆրանսիայի // -112 այս օրվա վարիչներին [Ժ.]Կլեմանսոյից սկսյալ մինչև [Ա.]Միլյերանը:

Միանգամ իր անզորության մեջ.- ...Ֆրանսիական կառավարությունը վճռապես ինքը գինքը հայտարարեց թուրքերի հովանավոր և ուրիշ խնդիրներում... Զցանկանալով Կ.Պոլիսը միջազգային դարձնել, Ֆրանսիան իրոք պայքարում էր Անգլիայի դեմ, որովհետև այն կարծիքն էր տիրում, թե միջազգային Կ.Պոլիսում դարձյալ... [մանդատերը] կլինի Անգլիան: Ինչ վերաբերում է Թուրքիային թողնելիք մնացած հողերին, Ֆրանսիայում այն կարծիքն է տիրում, թե որքան մեծ լինի այդ հողերը այնքան ավելի լավ Ֆրանսիական շահերի համար: Ահա թե ինչու ֆրանսիական ներկայացուցիչները այստեղ նույնիսկ Հայաստանի սահմանները գծագրելիս աշխատեցին որքան կարելի է կրծատել մեր հողերը հօգուտ Թուրքիայի...

Մեր հարցը. ...Ասացի արդեն, որ Խաղ[աղության] համագումարը մեր սահմանները որոշելու համար նշանակեց մի միջազգային հանձնաժողով, որ երեք անգամ արդեն մեզ լսել է: Առաջին անգամ փետրվարի 21-ին ներկայացանք փաշան, ես և գեներալ Գ.Ղորղանյանը: Սահմանների մասին մեր գրավոր պահանջը, որ օրինակելի հմտությամբ պատրաստել էր գեներալը՝ կարդաց Պողոս փաշան և այս առթիվ սկսած վեճաբանությունները տարանք ես ու գեներալ Գ.Ղորղանյանը: Ներփակ դրկում եմ մեր ներկայացրած քարտեզը և սահմանների վերաբերյալ մեր պատանջագրի պատճենը: Ինչպես կտեսնեք մենք պահանջել ենք. 1) ազատ ելք դեպի Սև ծով Տիրեբոլու և ճորոխի գետի մէջ ընկնող տարածության վրա, 2) Երզնկան որպես անհրաժեշտ մասը կազմող Երգրումի պաշտպանության, 3) Խարբերդը որպես հայաշատ կենտրոն և դրան կից աշխարհագրապես և ստրատեգիկ տեսակետով Ղերսիմը, 4) այնուհետև այդ սահմանն անցնում է դեպի Բալու ապա Վանա ծովի հարավային լեռնաշխթայով գնում է միանալով պարսիկ սահմանագծին: Չեզ գուցե տարօրինակ կամ անհասկանալի թվա, որ մենք չենք պնդել որոշ նավահանգստի, թեկուզ Տրապիզոնի վրա և գերադասել ենք այդ որոշումը թողնել Գերագույն] Խորհրդին: Ղժբախտությունն այն է, որ այստեղ ևս մենք մեր առջև ունեինք անգլո-ֆրանսիական խուլ մրցակցություն: Անգլիացիք բացարձակապես մեզ հայտնել էին թէ Լազիստանը (Ուրեմն և Ոիզե ու Աքինա ծոծերը) պիտի միանա Բաթումի շուրջը կազմվելիք չեզոք պետության, հետևապես մեզ առաջարկում էին պնդել Տրապիզոնի վրա: Ֆրանսիացիք լսել չէին ուզում ոչ միայն Տրապիզոնի, այլ առհասարակ ծովի մասին, իսկ հույներն էլ իրենց կողմից (Պոնտոսի¹² ներկայացուցիչներ) հասան և հայտարարեցին, թե ավելի բարվոք կհամարեն մնալ թուրքերի հետ, քան թե Տրապիզոնը զիջել հայերին: Ե.Վենիգելոսը¹³, որ անցյալ տարի ինքնաբերաբար Տրապիզոնը խոստանում էր մեզ, այս անգամ ինձ ու փաշային հայտնեց վերջին տեսակցության, թե ինքը ձեռքերը լվանում է այս խնդրից, նկատի առնելով Պոնտոսի հույների հակառակությունը...

Սակայն հանձնաժողովի առաջ մենք բուրն կերպով ծանրացանք ծովային ելքի անհրաժեշտության վրա մեզ համար: Այս խնդրում մասնավորապես ինձ բաժին ընկավ վիճաբանության բռնվել ֆրանսիայի ներկայացուցիչ Ա.Կամերերի հետ (ծագումով իրեա), որը համեմատում էր մեր պետությունը Շվեյցարիայի հետ և գտնում էր, որ մենք էլ կարող ենք առանց ծովի ապրել: Դժվար չեղավ ապացուցանել այս համեմատության արսուրող... Բարեբախտաբար, անգլիական, իտալական եւ ճապոնական ներկայացուցիչները չեն բաժանում ֆրանսիական ներկայացուցչի հայեցակետը և կասկածից դուրս էր, որ մենք պիտի վաստակենք դատը:

Խարբերդն ու Դերսիմը, ինչպես նաև Սեբաստիան, ինչպես գիտեք, գտնվում են ֆրանսիական զոնայի մեջ: Սակայն ֆրանսիան վերջերս Սեբաստիայից հրաժարվեց ի հաճույս թուրքերի. այս պատճառով մենք հայտարարեցինք, եթե ֆրանսիան տրամադիր է իր տիրապետության տակ պահել Խարբերդն ու Դերսիմը, մենք գոհ կմնանք, բայց եթե Սեբաստիայի պես նա հրաժարվելու է այս շրջաններից, մենք պետք է պահանջենք, որ նրանք միանան Հայաստանի հողերին: Այս փոքրիկ վերապահումն արհնք չվիրավորելու համար ֆրանսիայի ինքնասիրությունը ըստ 1916 թվի դաշնագրի¹⁴: //113

Երկրորդ անգամ մենք հրավիրվեցինք իիշյալ հանձնաժողովի նիստին փետրվարի 26-ին: Այս անգամ փաշայի և ինձ հետ կանչվեց նաև Կ.Պոլսի մեր պատրիարք տ. Զավեն արքեպիսկոպոսը, որը նոր հասել էր Լոնդոն: Քննության ու վիճաբանության նյութն էր 1) ներգաղթը, այսինքն որքան հայ ազգաբնակչություն պատրաստ է վերադառնալ Հայաստան, 2) ինչ է մեր կարծիքը մեր պետության մէջ բնակվող օտար և ոչ հայ տարրերի հետ մեր ունենալիք հարաբերության մասին: Առաջին խնդրի մասին ես կարդացի մեր պատրաստած գեկույցը (գեներալ [Գ.Ղորղանյանի] մշակած), որից երևում էր թե թրքահայ գաղթականների հետ աշխարհի զանազան կողմերից Հայաստան կերպան մոտ 800 հազար հայեր (այս փաստաթուղթը դրկում եմ ներփակ): Ինչ վերաբերում է երկրորդ խնդրին, ես բերանացի ընդարձակ գեկույց արի մեր և քրդերի ու եզիդների, մեր ու թաթարների ու թուրքերի, վերջապես լազերի հարաբերության մասին: Այս գեկույցը, ինչպես կարողացանք իմանալ, թողեց ամենաբարեհաջող տպավորություն և մենք ըստ երևույթին կարողացանք համոզել հանձնաժողովի անդամներին 1) որ մեր երկրում այնքան էլ շատ ոչ հայ տարրեր չեն մնա, ինչքան կան այժմ (ապացույց Բալկանները) և 2) մնացածների հետ, մասնավորապես քուրդերի հետ, մենք պիտի կարողանանք տանելի [modus vivendi¹⁵] ստեղծել, իսկ եզիդները վաղուց հետեւ մեզ աջակից են և դաշնակից: Այս երկրորդ խորհրդակցությունից մենք դուրս եկանք շատ սրտապնդված և հավատացած մեր լիակատար հաջողությանը:

Երրորդ անգամ մեզ պանձնաժողովի նիստին հրավիրեցին մարտի 16-ին: Նախագահը մեզ հայտնեց թե Գերագույն խորհրդուրող առաջարկել է Ազգերի լիգայի խորհրդին ընդունել Հայաստանի պաշտպանությունը: Ազգերի լիգան... խնդրել է որոշ տեղեկությունները... Մենք 48 ժամ խնդրեցինք պետք եղած գեկույցը պատրաստելու: Պողոս փաշան, ես, Օհաննես խան Մասեհանը և Ս.Աճեմյան պատրաստեցինք այդ փաստա-

թուղթը, որի պատճենը դրկում եմ ներփակ... Այս փաստաթղթի շուրջը իմ և փաշայի մէջ սկզբունքային անհամաձայնություն կար: Փաշայի ձգտումն էր որչափ կարելի է ավելի զրկել մեզ ներ անկախությունից և դնել մեզ օտար հովանավորների գործնական իշխանության տակ. նրա կարծիքով որչափ օտարի ազդեցությունը մեր պետության, մեր վարչական գործերի, մեր դատական գործերի, մեր կառավարության գլխին ավել լինի, այնքան ավելի լավ, քանի որ մենք անընդունակ ենք մեզ կառավարել: Ես այս բոլորի մէջ նկատելով պարզ ակնարկ այժմյան կառավարության հասցեին, պարզապես նրա համար, որ նա խուսափում է փաշային յուրայինների ազդեցությունից, հասկացրի որ ինչքան և ցանկալի լինի դրսի օժանդակությունը և հրամայական նրա պահանջը, մենք չենք կարող հրաժարվել այնքան թանգ գնով ձեռք բերած մեր անկախությունից: Ի վերջո միջին ճամբար գտանք:

Կիլիկիա. – Սկզբից և Կիլիկիայի խնդիրը մեզ համար փորձաքար եղավ: Դուք գիտեք, որ մեր կառավարության և իմ սկզբնական ցանտությունն էր հրաժարվել Կիլիկիայից: Գիտեք, թե ես այստեղ հասնելով խնդրեցի մեր կառավարության փոխել իր առաջին որոշումը և պահանջել նաև Կիլիկիան: Կա երկու պատճառներ, 1) թուրքահայերի և իրենց ներկայացուցիչների միահամուռ պահանջը և 2) Ամերիկայի մանդատի կարելիությունը և մասնավորապես մեծամասնության վճռական ցանկությունը: Տարաբախտաբար մեր ենթադրությունները չարդարացան և Կիլիկիան մեզ համար նույնիսկ աղետաբեր դարձավ: Անկասկած առաջին պատասխանատուն այս ծանր վիճակին Ամերիկան է՝ այս երկրում անցած դարցածը և Սենատի բռնած ընթացքը անակնկալ եղավ ոչ միայն մեզ համար, այլև դաշնակիցների ամենահեռատես քաղաքական վարիչների համար: Ամերիկայից դուրս կան և ուրիշ պատասխանատուններ, որոնց մասին այժմ գրելու հնար չունեմ:

Ամերիկայի հրաժարումով Ֆրանսիան, որ ակնդեր սպասում էր այդ օրին, Կիլիկիա մտավ ոչ որպես մեզ բարեկամ... Ամերիկայից զրկվելուց հետո ապարդյուն է ֆրանսիացիներից պահանջել Կիլիկիայի հայոց ինքնավարությունը, որ իբր թե խոստացված է Պողոս փաշային, վերջինս դրա հակառակ շարունակեց պնդել դրա վրա... [Շ.Ժորժ-]Պիկոն¹⁶ Կիլիկիայի նախկին կոմիսարը Մուստաֆա //114 քեմալի մոտ գնաց... համաձայնության գալու... Ս.Տամատյանը¹⁷ գրում է, թե ֆրանսիական իշխանությունները հայտարարեցին ընդհանուր զինաթափումն ժողովրդի, բայց հետո առան միայն հայերի գենքերը, ասելով, թե թուրքերը չեն տալիս: Վտանգ այլևս իրականած պահուն իսկ, երբ հայ գլխավորները զենք են խնդրել ֆրանսիական իշխանություններից, մերժում են ստացել: Մարաշն էլ թողել են գիշերով առանց զգուշացնելու թշվար ազգաբնակչությանը...

Ֆրանսիական մամուլը վրդովեցուցիչ լրություն պահեց և շարունակում է պահել՝ ամբողջ Անգլիան դղրդաց իր մամուլի հուզումով: Դուզումն այնքան մեծ եղավ, որ պառլամենտը շտապեց [լսումներ] նշանակել ու պահանջել բացատրություն կառավարությունից¹⁸: Այդ նիստին ներկայացանք և մենք, հայ ներկայացուցիչներս: Դ.Լոյդ Չորջի բացա-

տրությունները¹⁹ չգոհացրին պառլամենտին և մեր բարեկամ լորդ Ուո-բերտ Սեսիլ իր ամենեն ազդեցիկ ճառերեն մինը արտասանեց Յամայնք-ների պալատում²⁰ և մեր մյուս բարեկամ լորդ Զեյմս Բրայս Լորդերի պա-լատում²¹, որով պահանջում էին ավելի հստակ, ավելի վճռական հայտա-րարություն կառավարությունից: Յասարակած կարծիքի և ժողովրդի ներկայացուցիչների ճնշման տակ բրիտանական կառավարությունը ստիպված եղավ (չեմ ասի թե այդ ստիպմունքը անհաջող էր) Կ.Պոլսի հարցը նորից Խաղ[աղության] համագումարի սեղանի վրա դնել: Միա-համուռ պահանջն էր երկրի, հօգուտ թուրքերի տրված որոշումը Կ.Պոլսի մասին չեղյալ նկատել և Թուրքիային ներկայացնելիք պայմանները ա-վելի ևս խորացնել: Կառավարությունը առանց հայտնելու իր ծրագիրը՝ խոստացավ երկրի ձայնին հետևել:

Մենք ևս մեր կողմից - փաշան, ես և պատրիարքը ազդու բողոք ներ-կայացրինք և Խաղ[աղության] համագումարին, և անգլիական ու ֆրան-սիական կառավարություններին: Ա.Միլյերան մեզ տեսակցություն նշա-նակեց և գրեթե նույն ժամին, ստիպված եղավ մեկնել Լոնդոնից, Փարի-զում սկսված խոշոր գործադրությունը պատճառով: Մեզ ընդունեց Լոնդոնի ֆրանսիական դեսպան Պոլ Կամբոն, որին և ներկայացրինք մեր բողոքը: Յաջորդ օրն իսկ Ա.Միլյերան Փարիզից հեռագրով պատասխանեց մեզ, թե բոլոր դիվանագիտական ու ռազմական միջոցները ձեռք են առնվում վերջ դնելու համար Կիլիկիայի թշվառության (այս խնդիրների և պա-տասխանների պատճենները ուղարկում եմ ներփակ): Միաժամանակ Խաղ[աղության] համագումարի շրջաններից մեզ հավաստիացրին, թե թուրքերի դեմ վճռական ու խիստ միջոցների [են] դիմելու, մասնավորա-պես Կ.Պոլսում և հավանաբար գավառներում: Պատրիարքին առանձին ուշադրության առարկա դարձրին Լոնդոնի բարձր պաշտոնական շրջան-ները: Քենտերբերիի արքեպիսկոպոսը մեզ բոլորիս թեյի հրավիրեց²² և իր աջակցությամբ ու ընկերակցությամբ հայոց պատրիարքը ունկնդրութ-յան ընդունվեցավ թագավորի մոտ²³, որը շատ սիրալիր կերպով հարց ու փորձ արեց նրան Կիլիկիայի անցուդարձի մասին՝ որ ըստ Երևույթին լա-վատելյակ էր: Բոլոր նշաններից երևում էր, որ Անգլիան առանձնապես շահագրգռված է Կիլիկիայի հարցով և կասկածից դուրս է, որ այս հետա-քրքրությունն ու ուշադրությունը հայկական շահերից ավելի հեռու է գնում: Այս վերաբերմունքը շարունակվում է, և այստեղ ևս բացահայտ է անգլո-ֆրանսիական հակամարտությունը: Մեծ զգուշություն է պետք մեզ, և շատ հեռատեսություն, այս անօրինակ մոցման նոր գոհեր չտալու համար: Չգիտեմ, պիտի ունենաք այդ զգուշավորությունը այն ժամա-նակ, երբ իմ շրջապատում տակավին զգաստությունը պակասում է, և այս խնդրում ես շատ եմ մենակ: Ավելի ցավալին այն է, որ մեր գաղութ-ներից և մասնավորապես Ամերիկայից հեռագրել են տեղում մեզ վրա, որոնք պահանջում են Յայաստան ծովից ծով: Թշվառությունն այն է, որ մեր Ամերիկայի եռանդուն բարեկամները, որոնք տակավին չկարողացան իրենց կառավարությունից մի հատիկ փանփուշտ շորթել մեզ համար, շարունակում են պահանջել Կիլիկիան, առանց հաշիվ առնելու քաղա-քական այս ծանր կացությունը, որի մեջ թպրտում ենք անգութորեն:

Ստիպված եղա մեր ներկայացուցիչ պ.Գ.Փաստրմաճյանին²⁴ գրել և հեռագրել: Առաջմ որպես միակ դրական հետևանք Կիլիկիան սարսափ-ների, դաշնակիցներն Անգլիայի պահանջումի և հակառակ Ֆրանսիայի դժկամության՝ գրավել //115 են Կ.Պոլիսը, գրեթե անդամալուծել թուրքական կառավարությունը... Այստեղ փորձում են մեզ հավատացնել, թե Կ.Պոլսի գրավումը բավարար երաշխիք է հայերի ապահովության գավառներում, մանավանդ որ անգլիական գեներալ Զ.Միլնը²⁵ հայտարարել է, որ եթե այնուհետև հայերի ջարդ լինի, Թուրքիան կզրկվի Կ.Պոլսից: Ես անձամբ հեռու եմ այն կարծիքից, թե Կ.Պոլսի գրավումը բավարար երաշխիք է մեր խեղճ ժողովոյի ապահովության. Ես հավատացած եմ, որ մինչև Մ.Քեմալը և իր բանդաները հարված չստանան գավառներում, մինչև որ Ադրբեջանը չնկատվի Թուրքիային դաշնակից և գործակից, և դրան համապատասխան հատուցումն չունենա, մենք չենք կարող հանգիստ ունենալ ոչ մեր հանրապետության սահմաններում, ոչ մեր թուրքահայ գավառներում, և ոչ էլ Կիլիկիայում: Այս է, որ մենք այժմ աշխատում ենք հասկացնել մեր անգլիացի բարեկամներին, եթե դեռ չեն հասկացել: Մասնավորապես Ադրբեջանի վերաբերմանը այստեղ մի կուրություն է իշխում, որ հուսահատական լինելու չափ վտանգավոր է: Գեներալ Տոմսոնների²⁶ և դրանց նմանների քաղաքականությունն այստեղ մեզ համար շատ կորուստաբեր մթնոլորտ է ստեղծել, և մամուլ ու հասարակություն, կառավարությունն ու զինվորական իշխանությունն շարունակում են Ադրբեջանի և թուրքերի մեջ տարբերություն տեսնել և Բաքվի կառավարությունը նկատել որպես վստահելի իրենց ուշադրության, թեև չեմ ասի բացարձակ հավատի: Այստեղ էլ մենք ահագին գործ ունենք կատարելու, այդ սխալ, այդ վատ համոզումը թուլացնելու համար:

Տարաբախտաբար այս աշխատանքի մեջ մենք մեր դեմ ունենք կովկասի անգլիական ներկայացուցիչ Զ.Ուորդրովը²⁷ և առհասարակ իր զինվորական գործակիցները: Ես սկզբից վստահություն չեմ տածել դեպի Զ.Ուորդրովը և դժբախտաբար ին նախատեսությունը կատարվեց: Այսօր Զ.Ուորդրովի գեկույցի հիման վրա զարհութելի մեղադրանքներ է հրատարակվել մեր դեմ, իբր թե մեր հանրապետության սահմաններում մենք հարյուրավոր թաթարական գյուղեր ենք ջարդել ու ավերել և հարյուր հազարավոր թաթարներ մեր սահմաններից փախել են Ադրբեջան: Կարծում եմ, որ մի քանի օր առաջ լորդ Զ.Քերգոնի ասածը Լորդերի պալատում²⁸, թե հայերը վայրագ ու արյունոտ հարձակումներ են արել թաթարների վրա, նույն Զ.Ուորդրովի տեղեկագրերից և գեկույցներից է: Նախարարի և ...* հայտարարությունը սարսափելի տպավորություն թողեց այստեղ և ես ու Պողոս փաշան շշմեցինք. Խորեն արքեպիսկոպոսը²⁹, որ այժմ Լոնդոն հասավ հերքում է այդ մեզ վերագրած թաթարոսությունները, դուք ոչինչ չեք գրում: Ես հեռագրեցի Զեզ, ի սեր Աստծո, շտապով բացատրություն գրեցեք, սա աներևակայելի է, մեր դատի այս եռուն շրջանում, այսպիսի ծանր մեղադրանքներ կարող են շատ ողբալի կերպով անդրադառնալ մեր շահերի ու մեր սահմանային խնդիրների

* Մյուս անձի ով լինելը բացահայտված չէ:

վրա: Ինչպես է Զեր հարաբերությունը Վ. Յասկելի³⁰ հետ, ինչու են նրանք այսքան ծանր մեղադրանքներ թափում մեր գլխին, ու՞ր էր բացատրությունն այս բոլորի, ինչու նրանք չեն հեռագրում Արեշի, Նախիջևանի, Գողթանի, Ղարաբաղի հայության կոտորածները: Շատ եմ խնդրում անհոգության չտալ այս հարցը և շտապով ինձ տեղեկություն հասցնել: Ես չեմ կարող վարկյան իսկ հավատալ, թե մեր ժողովուրդն ու զորքը ընդունակ է այս կարգի գուտ թաթարական բարբարոսության...

Մեր հավանական սահմանները. – Խաղաղության համագումարը դեռ շարունակվում է. տակավին մեզ պաշտոնապես չհայտնեցին, թե որո՞նք են մեր վերջնական սահմանները: Սակայն հաստատապես կարող եմ ասել, որ մեզ թուրքերից բաժանող սահմանագիծը վերջնականապես որոշված է: Մեզ հայտնեցին, որ ստիպված են այդ առայժմ գաղտնի պահել, նկատի առնելով Թուրքիայում ստեղծված բարդ դրությունը և այնտեղ իշխող մեզ համար վտանգավոր կացությունը: Սակայն ի վիճակի են Զեզ հաղորդել, որ մենք կունենանք արևմուտքից. 1) Երգրում, Մամախաթուն, բայց տարաբախտաբար առանց Երգնկայի 2) Քղի, Բալու, առանց Քեմախի, Դերսիմի ու Խարբերդի, և 3) այնուհետև մեր սահմանն անցնեն-//116 լու է Բիթլիսի-Վանա լճի հարավից դեպի արևելք՝ պարսկական սահմանին միանալու համար Հայկական Տավրոսով, դուրս թողնելով Դիարբեքիրը և ինչ որ ավելի ծավալին է նաև*, որ ֆրանսիացիք չկամեցան ծեռքից բաց թողնել, համարելով Կիլիկիայի մաս, ինչ որ անվանում են այժմ բարձր Կիլիկիա, կամ ակելի ճիշտ վերին Կիլիկիա: 4) Մենք կունենանք ազատ ելք դեպի Սև ծովը՝ Ռիզե և Արինա ծոցերով և գրեթե ամբողջ Լազիստանը, պայմանով, որ լազերին տանք ներքին ինքնավարություն գլխացավանք չունենալու համար: Այս են մոտավորապես մեր սահմանները, որ կարծում ենք, կարելի է վերջնական նկատել, եթե թուրքական պատկիրակությունը չհաջողեցնի այս նոր փոփոխության ենթարկել տալ, ինչ որ մենք համարում ենք ոչ հնարավոր: Ավելացնեմ սրա վրա, որ հավանաբար մենք կունենանք տնտեսական ելք Տրապիզոնից և մեզ հավատացնում են նաև Բաթումից: Մասնավորապես, վերջինը մենք պնդում ենք, և մեզ ամենքն էլ իրավունք են տալիս: Շատ եմ խնդրում առայժմ այս բոլորը պահել անպայման գաղտնիք:

Մեր սահմանները Կովկասում. – Գալով մեր սահմանների Վրաստանի և Ադրբեջանի հետ, մեզ հայտնեցին, որ Խաղաղության համագումարը գերադասում է առայժմ այդ խնդրով չգրադվել և թողնել, որ երեք պետությունները իրենք իրենց մեջ բարեկամորեն իրավախոհության գան, եթե այդ չհաջողվի, այն ժամանակ կմիջամտեն ու կլուծեն: Սա մի որոշում է, մեզ դժգոհ ծգելու, բոլոր կողմերն առմի: Իմ խորին համոզումով դուք այդտեղ ոչ միայն երբեք համաձայնության չեք հասնի Ադրբեջանի հետ, այլ տարաբախտաբար... Վրացիների հետ, որին կապված է նաև մեր տրանզիտի իրավունքը... Եթե մենք հակառակ մեր լսած հայտարարության, պաշտոնապես դիմենք Խաղաղության համագումարին, խնդրելով լուծել մեր սահմանավեճերը Կովկասում, տիրաբար արդյո՞ք չի

* Տեղանունը բացակայում է:

Նկատվի այդ որպես մեր կողմից խախտումն կայացած համաձայնության և չի անդրադառնա տրանզիտի մեր իրավունքի վրա, որ կարող է կորստաբեր լինել մեզ համար: Սպասում էի, որ խորեն եպիսկոպոսի հետ դուք այս մասին որևէ լուսաբանություն կղրկեք, բայց խորեն եպիսկոպոսը բերանացի միայն ինձ ասած թե Ս.Մամիկոնյան³¹ Ա.Խատիսյան իրեն հայտնել են Թիֆլիսում, թե սպասում են մեզնից մեր սահմանների խնդրի կարգադրումը: Սա խիստ ցավալի է. այսպիսի հարցերը, ուր ահագին պատասխանատվություն կա՝ բերանից բերան անցնելով հրահանգով ու խորհրդով չեն լուծվում: Մյուս կողմից ժամանակ ու հնար իսկ չկա անմիջապես Զեզնից հրահանգ ստանալ: Փաշայի ու Օհաննես Խան Մասեհյանի հետ խորհելով եկանք այն եղրակացության, որ... պետք է վերջ դնել... այս մշտական պատերազմական վիճակին, և ես վճռեցի էլի մի անգամ սարսափելի պատասխանատվություն հանձն առնել ձեր առջև, մեր պառլամենտի առջև և մեր սահմանավեճերի խնդիրը հանել Խաղաղության] համագումարի առաջ...»

Որոշեցինք... Խնդրել Խաղաղության] համագումարին նշանակել արբիտրաժ կատարող երեք հոգուց բաղկացած մի հանձնաժողով, որի մի անդամը կանվանեն հայերը, մեկը վրացիք և երրորդ նախագահ կանվանի Ազգերի լիգայի խորհուրդը: Մենք այն կարծիքի ենք, որ մի այսպիսի դիմումն մեր կողմից կարող է շատ լավ տպավորություն թողնել Խաղաղության] համագումարի վրա որպես մեր հաշտարար ոգու արտահայտություն... Այս որոշումը մենք կայացրինք այսօր մարտի 19-ին, ու տակավին չենք իրագործել: Խորապես ցավում եմ, որ ոչ մի հնարավորություն չկա ձեզնից այս մասին հրահանգ ստանալ: Ճետևապես, եթե վաղը մյուս օրը մեր հավանելիք տեղեկություններն ու կարծիքներն չգան, ...դիմումն կարվի հիշյալ մտքով Խաղաղության] համագումարին: Այնուամենայնիվ ձեզ խնդրում եմ այս գեկույցն ստանալուն պես հունական կամ իտալական միսսիաների միջոցով անմիջապես ինձ հեռագրել, ...այս հեռագիրն ինձ անհրաժեշտ է խիդս հանգըստացնելու համար:

Ճայաստանի մանդատը. – Վերևում հիշեցի արդեն, որ Խաղաղության] համագումարը մեր մանդատն առաջարկել է Ազգերի լիգային³²... Մեզ համար պարզ-/-117 վեց այն տեղեկությունների բնույթը, որ Ազգերի լիգան պահանջել էր³³ իր պատասխանը տալուց առաջ: Դրանք երեք տեսակ են 1) ֆինանսական, 2) զինվորական, և 3) վարչական: Ուրիշ խոսքով՝ ուզում են մեզնից իմանալ, թե որքա՞ն դրամի պետք ունենք և ի՞նչ չափով գինվորական ու քաղաքացիական խորհրդականներ ենք ուզում մեր բանակն ու վարչությունը կազմակերպելու: Պարզվեցավ, որ Ազգերի լիգայի խորհուրդը, որի նախագահն է ֆրանսիական սենատի նոր նախագահ Լեոն Բուրժուա, մտահոգության մէջ է, քանի որ ինքն իրեն այդպիսիք* տակավին չունի իր տրամադրության տակ հիշյալ միջոցներից ոչ մեկը՝ ոչ դրամ, ոչ զորք և ոչ վարչական աշխատանքների համար պատրաստ անձնավորություններ: Ինացանք, որ մտադրություն կա ֆինանսներն ապահովել դաշնակիցներով, իսկ զինվո-

* Նկատի ունի վերոնշյալ տվյալները:

րական ու քաղաքացիական խորհրդականներ խնդրել Ամերիկայից: Ամերիկային լինելիք առաջարկը, եթե մերժվի վերջիններիս կողմից, ապա նույնը պիտի առաջարկվի Շվեյցիային կամ սրա նման մի պետության:

Մենք, ...համաձայն մեզ տված հարցերի պատրաստեցինք մի գրություն, ուր մշակեցինք (թեև բավական հապճեպ...) մեզ անհրաժեշտ ֆինանսական, զինվորական ու քաղաքացիական պետքերը և այն պայմանները ընդհանուր գծերով, որով պիտի սահմանեն մեր կառավարության, պառլամենտի և Ազգերի լիգայի փոխհարաբերությունները³⁴... Մենք գգուշության համար աշխատեցինք մնալ ընդհանուրի սահմաններում... թողնելով ապագային մշակելու մանրամասները: Ես իմ կողմից՝ հակառակ Պողոս փաշայի և ուրիշների, սեղմել եմ այդ պայմանները մինչև մինիմում՝ մեր անկախությունը անաղարտ պահելու և օտար, խորթ, հաճախ ձախող միջամտություններին դուռ չքողնելու համար... Խնդրում են հավատալ, որ ես գերագույն ճիգ եմ արել այս... ծանր մթնոլորտում (չափազանց պահանջողական ու չափազանց հեռու մեր իրականությունից), ողի մեջ ահա մի տարուց ավելի է, ինչ վիճակվեց ամենադաժան, ամենասպանիչ աշխատակցություն: Քամենայն դեպս ուրախ ու հպարտ եմ ասել, որ մինչև այս ժամը մեր նվիրական անկախությունից ոչինչ չեն թույլ տվել զոհել և այս ծրագրի մէջ իսկ կտեսնեք, մեր պառլամենտին է մնում վերջին վճռական խոսքը: Սա, ըստ իս, մեր մեծագույն պատվարն է ընդդեմ որևէ ոտնձգության: Այս առթիվ ես խնդրում եմ երկրորդ հեռագիր տալ ինձ հետևյալ բովանդակությամբ, թե բաժանում եք կարծիքը...

3.4. Ստանալով Թիֆլիսի մեր ներկայացուցչությունից հերքումն այն լուրի, որ վերագրում էր մեզ ագրեսիվ ընթացք ընդդեմ թաթարների³⁵, ես այս հերքումը փոխանակ թերթերին տալու, չհրահրելու համար մոռացված փաստը - բարվոք համարեցի դրկել բրիտանական արտաքին գործոց նախարարության: Ցավում եմ, որ լորդ [Զ.] Ջերզոնը իմ այս նամակին պատասխանեց նոր մեղադրանքներով, որոնք խիստ ծանրակշիռ են անուշադիր մնալու համար: Ներփակ դրկում [եմ] լորդ [Զ.] Ջերզոնի այդ նամակը, հեռագրել եմ Ձեզ այս մասին և ստասում եմ Ձեր պատասխանին: Ա.Ահարոնյան»:

ՀԱՅ, ֆ.200, գ.1, գ.290, թ.68-85: Բնագիր: Մեքենագիր, ձեռագիր լրացումներով:

Nº 2

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՎԻՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅ Ա. ԱՀԱՐՈՆՅԱՆԻ ՆԱՄԱԿԸ ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ՈՒ ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾՈՑ ՆԱԽԱՐԱՐ
Ա. ԽԱՏԻՍՅԱՆԻՆ ԼՈՆԴՈՆԻ ԿՈՆՖԵՐԱՆՍՈՒՄ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՊԱՏՎԻՐԱԿՆԵՐԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

23 մարտի 1920թ., Լոնդոն

Սիրելի Ալեքսանդր Իվանիչ

Խորեն սրբազնը հասավ. շատ բան պարզեց և տվեց թղթերը և քո նամակը: Պաշտոնապես քեզ գրում եմ արդեն ընդարձակ գեկույց... Սրանով գալիս եմ պա-//118 տասխանելու քո շատ հեռագիրներին և նամակի մի քանի կետերին...

1) Այնուհետև երկու պատվիրակությունների ծուլելու հարցը պետք է համարել միանգամայն ավելորդ և նույնիսկ վնասակար: Ավելորդ, որովհետև ժամանակն անցած է, մեր խնդիրը կարելի է համարել լուծված: Վնասակար, որովհետև պատվիրակությունները այսուհետև զբաղված են լինելու մեր երկրի ներքին կազմակերպչական և մանդատերի հետ ունենալիք հարաբերությունները սահմանող խնդիրներով: Այս պարագաներում լավագույն վիճակն այն է, երբ ես ներկայացնում եմ մեր իրավական պետությունը և այս խնդիրները լուծելիս գերակշռող ձայն ունեմ չթույլ տալու համար, որ մեր այնքան թանգ գնով ձեռք բերված ազգային անկախությունը կաշկանդվի օտար կապանքներով շատ երկար ժամանակով: Պողոս փաշայի և յուրայինների ձգտումը իմից և իմ շրջապատից բոլորովին տարբեր է: Նրանք... չեն կարողանում ազատվել օտարին ամբողջապես ապավինելու անձարակ ձգտումներից... Վերստին խնդրում եմ քո և բոլոր ընկերների վստահությունը, իմ անձնական պատասխանատվությամբ: Դնար տվեք ինձ վերջացնել սկսածս գործը...

2) Գաղթականների վերադարձի մասին անհնարին է անմիջապես քայլեր անել, երբ դեռ ծեծվում են թուրքաց Հայաստանի գրավելու միջոցները: Կարծում են, աշխատելով իրագործել այդ գրավումը, մենք անուղղակի կերպով լուծում ենք գաղթականների վերադարձի խնդիրը: Կիլիկիայի վերջին աղետը ապացուցեց, թե որչափ զգույշ պիտի լինել մեր ժողովուրդը տեղից շարժել, քանի երկրում չեն ստեղծված լիակատար ապահովության պայմաններ:

3) Զենքի և ռազմամթերքի խնդիրը... Այսօր բրիտանական արտաքին գործոց նախարարությունը առաջին անգամ հղեց պաշտոնական գրությունը, որով մեզ հաղորդում են, թե բրիտանական կառավարությունը վճռեց մեզ տալ գենք և ռազմամթերք:

Ներփակ մեր վերջին դիմումի և արնտաքին գործոց նախարարի պատասխանի պատճենները:

4) Ինչ վերաբերում է մեր ժողովուրդի պարենավորման, այդ ուղղությամբ իմ և Համոյի³⁶ կատարած ջանքերը Զեզ հայտնի են... Համոզվել պետք է, որ առանց կրեղիտի անհնարին է ավելին անել...

Դրամանիշները մենք, այսինքն պատվիրակությունը, տպագրել տվեց և շարունակում է մնացածը տպագրել... Այս խեղճ պատվիրակությունը անկարելին է արել և պիտի անի այսուհետև էլ - մեր ժողովուրդին պարեն հասցնելու: Մեղքը մերը չէ, արդյունք քիչ է, կրեղիտ չունենք:

5) Թուրքերի կողմից մեր սահմանների հարցը կարելի է լուծված համարել... Շուտով, հուսամ, պիտի կարողանամ այս մասին Զեզ նաև պաշտոնապես հաղորդել: Առայժմ ծածուկ են պանում թուրքերի վզին դրվելիք պայմանները, մինչև իրագործելու պայմանները ապահովվեն...

6) Մեր կովկասյան սահմանների մասին գրել եմ պաշտոնական իմ գեկույցում... Խոսեցի այստեղ և Ա.Թոփչիքաշևի³⁷ և Ն.Չխեհձեի³⁸ հետ և երկուսով էլ խույս են տալիս կտրական պատասխանից և ըստ երևույթին չեն կամենա այդ կարևոր հարցը այստեղ փոխադրել, քանի որ կարողանում են Զեզ այդտեղ խեղդել... Մենք միջոցներ պիտի փնտրինք այս հարցը արագ լուծելու: Համենայն դեպս, Զեզ հայտնում եմ, որ ես մտա-

դիր չեմ հրաժարվել ոչ Ղարաբաղից³⁹, ոչ Զանգեզուրից և ոչ Նախիջևանից: Ինչպես Կովկասում, նույնպես և այստեղ ես հաստատ եմ այդ հարցում: Եթե դուք տարբեր կարծիք ունիք, ինչ որ ինձ անասելի ցավ կպատճառի, ինձ միայն պիտի բռնադատեք, որ համաձայնվիմ: Ինձ համար մահացու է ստորագրել մի ակտ, որ մեզնից պիտի խլի Ղարաբաղ, Զանգեզուր ու Նախիջևան կամ նույնիսկ դրանցից մեկը: Ես մնում եմ այս խորին համոզման, որ այս երեք գավառներից որն էլ խլեն մեզնից՝ մեր պետության ապագան կվտանգվի:

7) Կիլիկիայի մասին Զեզ գրել եմ պաշտոնական գեկույցով: Լիապես բաժանում եմ նամակում գրած ձեր կարծիքը: Կվարվիմ ըստ այնմ... Այսօր լորդ Զեյմս Բրայսն ինձ հավատացնում էր, որ հանգամանքները հիմնավորապես փոխված //119 են, որ Ֆրանսիան հրաժարվում է Կիլիկիայից, բավականանալով միմիայն տնտեսական առավելություններով: Նա կարծում է, որ հնարավոր է Ֆրանսիային տալ իր ուզածը, իսկ Կիլիկիան կառավարել ուրիշ պետության ձեռքով: Ես շատ լավ գիտեմ թե ուր է գնում այս բոլորը...

Ավելացնեմ քանի մի խոսք մեր ընդհանուր խորհրդակցություններից. ըստ երևույթին Ֆրանսիան մեր դեմ է Թուրքիայում, ուզում է դրա հակառակ մեր հետ լինել Կովկասում Ղարաբաղի և հարակից խնդիրներում: Այսօր այս էր նկատվում առանձնապես Պ.-Օ.Շարդինյիի խոսքերից... Դեռ էլի տասն օր կմնանք Լոնդոն, այնուհետև Խաղաղության] համագումարը կանցնի Փարիզ, ապա Սան Ռեմո: Թուրքերին այս մարտի 22-ին ասացին, թե հետաձգել են մինչև ապրիլի 15-ը⁴⁰: Յետևապես մեր խնդրի պաշտոնական ձևակերպումն ու հայտարարությունը շատ մոտ է: Ասեցի, որ պատվիրակությունների ներկա դրությունը չպետք է փոփոխությունների ենթարկել. բայց նորից պիտի խնդրեմ շտապով կազմել կոալիցիոն նախարարություն և ինձ հեռագրել շուտով: Ավելի հենվեցեք տեղիդ թքահայերի վրա և մեր չափավոր ու ոչ պոլիտիկա տարրերի վրա: Պառլամենտի անդամների թիվը 51-ով ավելացնելու ծրագիրը շատ էլ հավանալի չէ: Դա շատ կմեծացնի մեր ծախսը երևանում: Տարբեր միջոց գտնվելու է սիրաշահելու համար թուրքահայերին:

Երկու օր առաջ Times հրատարակեց թուրք-ադրբեջանյան հարձակողական ու պաշտպանողական դաշնագիրը⁴¹: Անգլիան հավատում է այդ փաստաթղթերի գոյությանը, որի պատճենը կա և իմ ձեռքում: Քաղորդեցեք ինձ Զեր ունեցած բոլոր այն փաստական տեղեկությունները, որոնք գալիս են ապացուցանելու նրա գոյությունը: Քատկապես աղորեջանյան զիֆվորությունը թուրքական զինվորականների ղեկավարությունն ու գործունեությունը և այլն...

Պողոս փաշայի և իմ հարաբերությունները... շարունակում են լինել կորրեկտ... Ամենքի համար պարզ է, որ մեր երկրի մեկ մասի կազմակերպված պետությունը իր ներկայացուցչությունը պիտի ունենա և մյուս մասը յուրը: Երբ պաշտոնապես հայտարարվի մեր երկրի երկու հատվածները միացած, արդեն երկու պատվիրակությունների ֆունկցիան բնական ճամբով կդադարի և կմնա կառավարությունը, որը պետք է այդ ժամին կոալիցիոն լինի: Եվ այդ պաշտոնական հայտարարությունը մոտ

է, շատ մոտ:

Պ.Օհաննես խան Մասեհյանը այս փոստով գրում է քաղաքական անցուդարձի մասին իր խորհրդակցությունները, ...որ խնդրում եմ լուրջ ուշադրության առնել...

Յ.Գ. Շատ ցավեցի, որ այնպիսի կարևոր մարդ, որպիսի խորեն սրբազնն է, այս կրիտիկ պահուն թողել եք, որ վերկենա Ամերիկա զնա, ըստ իս միանգամայն անպտուղ և ավելորդ միսսիայով...

Առայժմ այսքան: Զերմ բարևներով

Քո Ա.Ահարոնյան

ՀԱԱ, ֆ. 200, գ. 1, գ. 290, թ. 87-93: Բնագիր: Մեքենագիր, ձեռագիր լրացումներով:

Ծանոթագրություններ

1. Տիգրան Չալյան - Լոնդոնի կոնֆերանսում հայկական պատվիրակության անդամ, 1920թ. փետրվարի 25-ին, Պողոս Նուբարի և Կ.Պոլսի հայոց պատրիարք Զավենի հետ միասին մասնակցել է Զ.Բրայսի հետ հանդիպմանը:

2. Ֆերդինանդ Թախթաջյան - Կ.Պոլսում ՀՀ դեսպանորդ: Ա.Ահարոնյանը նրա ազգանունը գրել է արևմտահայ՝ Թախթաջյան, ձևով:

3. Գաբրիել Ղորղանյան - գեներալ-մայոր, ՀՀ պատվիրակության ռազմական խորհրդական:

4. Յովհաննես խան Մասեհյան - Յայ ազգային պատվիրակության անդամ, այնուհետև ՀՀ դեսպանորդ Անգլիայում: 1912թ. եղել է Պարսկաստանի դեսպան Գերմանիայում:

5. Սիմոն Յակոբյան - Յայ ազգային պատվիրակության գլխավոր քարտուղար: //120

6. Մարտիրոս Աճեմյան - ՀՀ պատվիրակության տնտեսական բաժանմունքի անդամ, իրավական խորհրդական, նախկինում Ռուսաստանի Պետդումայի պատգամավոր:

7. Արտավազդ Խանենյան - Յայ ազգային պատվիրակության կից Փարիզում գործող Հայկական տեղեկության և մամուլի գրասենյակի ղեկավար: Գրասենյակի 21.02.1920-ի հաղորդակցությունը տես, որպես օրինակ, ՀԱԱ ֆ.200, գ.1, գ.546, թ.12-ում: 1920թ. սետեմբերից Ա.Խանենյանը ՀՀ պատվիրակության գլխավոր քարտուղար է: Վավերագրում նրա ազգանունը գրվել է որպես Խանումյան:

8. Փարիզի Վեհաժողովի Գերագույն խորհուրդ:

9. Զեյմս Բրայս - հայասեր, բրիտանական Պառլամենտի լորդերի պալատի անդամ:

10. Ոորերտ Էդգար Ալջեռնոն Գասքոն-Սեսիլ, դերկոմս Զելվուդ - հայասեր, բրիտանական Պառլամենտի համայնքների պալատի անդամ: 1920թ. մարտի 4-ի, 8-ի, 11-ի և 15-ի հարցումներով պնդել է հայերի պաշտպանության անհրաժեշտությունը: Տես. The Parliamentary Debates, Official Report, House of Commons, 5th series, vol.126, 1-19.03.1920, col.634, 892, 1511, 1810 (այնուհետև Hansard): Տես նաև. «Times», Lnd., 12.03.1920, p.19; թերթը պահպում է ՀԱԱ ֆ.200, գ.1, գ.427, թ.104-ում:

11. 1920թ. մարտի 16-ին բրիտանական զորքը գրավել է Կ.Պոլիսը: Յնարավոր դիմադրությունը նվազեցնելու համար, դեռևս փետրվարի 17-ին՝ կատարելով Զ.Քերզոնի հրամանը, Բրիտանիայի Գերագույն հանձնակատար Զ.դը Ռոբերտ Մելեկացրեց օսմանյան կառավարությունը, որ այդ քաղաքը որոշվել է թողնել Թուրքիայի նոր սահմաններում:

12. 1919թ. փետրվարի 3-4-ին Յունաստանի վարչապետը հայտարարել է Փարիզի վեհաժողովում, որ թեև Տրապիզոնի նահանգի հույները հարուցել են այդ վայրում ինքնուրույն Պոնտոսի պետություն ստեղծելու հարցը, ինքը պաշտպանում է նահանգը Յայաստանի սահմաններում ներառնելու առաջարկը:

13. Էլեֆթերիս Կիրիակու Վենիգելոս - Յունաստանի վարչապետ:

14. Նկատի ունի 1916թ. մայիսի 16-ի Սայքս-Պիկոյի համաձայնագիրն, որը Լոնդոնում են ստորագրել Անգլիայի արտգործնախարար Ե.Գրեյն ու Ֆրանսիայի դեսպան Ժ.Կամբոնը:

15. Կենսակարգ:

16. Շառլ Սարի Ֆրանսուա Ժորժ-Պիկո - 1916թ. Սայքս-Պիկոյի համաձայնագրի համահեղինակ, 1920թ. Ֆրանսիայի Գերագույն հանձնակատար Սիրիայում ու Յայաստանում, նստավայրը՝ Բեյրութ:

17. Սիհրան Տամատյան - Յայ ազգային պատվիակության անդամ, 1920 թ. օգոստոսի 4-ին, լինելով Ադանայում գործող Ազգային խորհրդի նախագահ Կիլիկիան հոչակել է անկախ հանրապետություն՝ Ֆրանսիայ հովանավորության ներքո:

18. Խոսքը 1920թ. փետրվարի 26-ի ծավալուն քննարկումների մասին է. Hansard, vol.125, col.1952-1958, 1984-1985, 1988, 1991-1992, 1994-1995, 1998, 2002, 2008, 2012, 2014, 2024-2025, 2029-2030, 2032-2035, 2039-2041, 2043, 2046, 2048, 2052-2054, 2061-2062:

19. Նույն տեղ, col.1960-1971:

20. Նույն տեղ, col.1971-1983:

21. Արտասանվել է 1920թ. մարտի 11-ին: See. The Parliamentary Debates, Official Report, House of Lords, 5th series, vol.39, 11.03.1920, col.394-409: Զ.Բրայսի ելույթի մասին. «Times», 12.03.1920, p.10; պահպում է. ՀԱԱ §.200, g.1, q.427, p.104 դարձ; «Daily News», Lnd., 12.03.1920; գտնվում է թ.103-ում:

22. Փետրվարի 27-ին և մարտի 8-ին տեղի են ունեցել երկու հանդիպում ու մարտի 13-ին Քենտերբերիի արքեպիսկոպոսի կողմից կազմակերպված ընդունելություն. Զաւեն արքեպիսկոպոս Տէր Եղիայեան, Նշվ. աշխ., էջ 344-345:

23. 1920թ. մարտի 8-ին. Նույն տեղում, էջ 337-339, 345:

24. Գարեգին Փաստրմաճյան - ՅՅ դիվանագիտական ներկայացուցիչ, 1920թ. ապրիլից՝ դեսպան Վաշինգտոնում: //121

25. Զորջ Ֆրենսիս Միլն - գեներալ-լեյտենանտ, բրիտանական Սևծովյան բանակի հրամանատար՝ Կ.Պոլսում:

26. Վիլյամ Մոնտգոմերի Թոմսոն - գեներալ-մայոր, 1919թ. մարտի 10-ից մինչև մայիսի 12-ը բրիտանական 27-րդ դիվիզիայի հրամանատար՝ Թիֆլիսում: Կոշտ ճնշում էր գործադրում Ղարաբաղը Յայաս-

տանից խլելու համար:

27. Զոն Օլիվեր Ուորդորուա - Մեծ Բրիտանիայի գլխավոր հանձնակատարն Անդրկովկասում:

28. 1920թ. մարտի 11-12-ին. The Parliamentary Debates, Official Report, House of Lords, 5th series, vol.39, col.410-418: Արտատպվել է. «Times», 12.03. 1920, p.10; պահպում է. ՀԱԱ §.200, g.1, q.427, p.104 շրջ.; «Daily News», 12.03.1920; գտնվում է թ.103-ում:

29. Խորեն Եպիսկոպոս Մուրադբեկյան - Երևանի թեմի առաջնորդ, 1920թ. դեկտեմբերի 11-ից արքեպիսկոպոս, 1932թ. նոյեմբերի 12-ից Խորեն Ա կաթողիկոսը: Նրա մասին՝ Վավերագրեր հայ Եկեղեցու պատմության, գիրք Բ, Խորեն Ա Մուրադբեկյան կաթողիկոս ամենայն հայոց (հոգևոր գործունեությունը 1901-1938թթ.), կազմ. Ս.Բեհբուլյան: Եր., 1996; ՀԱԱ §.57, g.2, q.521, p.141-142:

30. Վիլյամ Նեֆյու Ջասկել - գնդապետ, դաշնակիցների Գերագույն հանձնակատար Ջայաստանում:

31. Ստեփան Մամիկոնյան - 1917թ. Ջայոց ազգային խորհրդի անդամ, ՀՀ լիազոր ներկայացուցիչ 1919-1920թթ. Թիֆլիսում անցկացրած դիվանագիտական բանակցություններում, այդ թվում՝ 1920թ. ապրիլի 9-14-ին տեղի ունեցած Անդրկովկասի Երեք հանրապետությունների կոնֆերանսում:

32. Տեղի է ունեցել 1920թ. մարտի 12-ին. ՀԱԱ §.430, g.1, q.1255, p.1:

33. Ազգերի լիգայի քարտուղարության 1920թ. մարտի 17-ի գաղտնի պատասխանը (ՀԱԱ §.430, g.1, q.1220, p.3-4) Ա.Ահարոնյանը իմացել է Երկու օրվա ընթացքում: Ազգերի լիգայի խորհրդի պաշտոնական տապասխանը եղել է ապրիլի 11-ին:

34. 1920թ. մարտի 20-ի հուշագիրը կազմել են Մ.Աճեմյանն ու Օ. Խան Մասեհյանը, ստորագրել են Ա.Ահարոնյանն ու Պաղոս Նուբարը: Տես. ՀԱԱ §.430, g.1, q.1218, p.5-6; q.1220, p.7-10 պարունակում են մեկ այլ, էապես տարբերվող սևագրություն, որը կազմել են ամերիկյան մանդատարի համար: Այդ, 1920թ. մարտի 20-ին մշակված էջերը կրում են Մ.Աճեմյանի, Գ.Նորատունկյանի և Մ.Պապաջանյանի անունները:

35. 1920թ. մարտի 12-ին Զ.Քերզոնն Ա.Ահարոնյանին է հանձնել հայերի հարձակումների մասին մի նամակ, ու պահանջել է զսպվածություն դրսենորել: Տես. Documents on British Foreign Policy, 1919-1939, ed. by E.L. Woodward, R.Butler, 1st Series, Lnd., HMSO, 1962, vol.12, p.574: Ամսի 15-ին Պողոս Նուբարը կոնֆերանսի նախագահ Դ.Լոյդ Ջորջին է ուղղել այդ մեղադրանքը հերքող իր հուշագիրը. ՀԱԱ §.430, g.1, q. 1047, p.12: Մարտի 19-ին մեղադրական հոդված է լույս տեսել «Թայմս» թերթում. Tartars Complaints; պահպանվում է. ՀԱԱ §.200, g.1, q.427, p.146:

36. Ջամագասպ Օհանջանյան - այն պահին՝ ՀՀ պատվիրակության տնտեսական բաժանմունքի նախագահ:

37. Ալի Մարդան Թոփչիբաշը - Ադրբեջանի պատվիրակության նախագահ Փարիզի հաշտության կոնֆերանսում:

38. Նիկոլայ Չինեհեն - Վրաստանի պատվիրակության նախագահ

Փարիզի վեհաժողովում:

39. 1920թ. մարտի 22-ին Ադրբեյջանի գորքը լայնածավալ հարձակում է սկսել Ղարաբաղի և Զանգեզուրի վրա, ամսի 23-ին Շուշիում սպանվել են 8 հազար հայ: Ամսի 26-ից Զանգեզուրը հետ մղեց գրոհը, բայց Ղարաբաղը ազատվեց ավելի ուշ՝ ապրիլի 18-ին:

40. Կոնֆերանսը տեղի է ունեցել ապրիլի 18-26-ը:

41. «Թայմսի» 1920թ. մարտի 20-ի հոդվածը. «Թուրքական դավերը Կովկասում, Ադրբեյջանը խճված, Համաթուրանական վտանգ»; պահպանվում է. ՀԱՍ ֆ.200, գ.1, գ.427, թ.147:

19 էջ

«Բանբեր Հայաստանի արխիվների»: Երևան, 2009, հ.2 (114), էջ 109-122: